

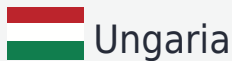
[Prima Pagină](#) > ... > [Bani/Creanțe Pecuniare](#) > [Punerea Sub Sechestru a Bunurilor Pe Durata Unei Anchete În Țările UE](#) > Hungary

Punerea sub sechestru a bunurilor pe durata unei anchete în țările UE

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Care sunt diferitele tipuri de măsuri?

Legea CXXX din 2016 privind Codul de procedură civilă prevede două tipuri de măsuri legale în scopul asigurării executării unei creanțe contestate: ordonanța președințială și executarea provizorie, care asigură protecție înainte de pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive. Sunt disponibile, de asemenea, măsurile asigurătorii prevăzute de Legea LIII din 1994 privind executarea judiciară.

2 Care sunt condițiile în care se pot dispune asemenea măsuri?

2.1 Procedura

O ordonanță președințială poate fi solicitată în timpul procedurii și înainte de depunerea cererii de inițiere a procedurii. Instanța va evalua o cerere de ordonanță președințială dacă etapa pregătitoare a procedurii poate fi realizată pe baza cererii de inițiere a procedurii. Instanța trebuie să decidă de urgență cu privire la o cerere de ordonanță președințială și trebuie să ia măsuri fără întârziere, în termen de cel mult opt zile. În vederea pronunțării deciziei sale, instanța trebuie să analizeze dacă măsurile ar crea un dezavantaj mai mare părții adverse decât cel pe care l-ar suporta în caz contrar partea care solicită ordonanța președințială și trebuie să ia în considerare, de asemenea, posibilitatea de a solicita constituirea unei garanții. Instanța permite părții adverse să răspundă la cererea de ordonanță președințială. Instanța invită părțile să își exprime pozițiile cu privire la cerere în modul pe care îl consideră a fi cel mai potrivit. Aceasta poate dispune o audiere a părților dacă consideră acest lucru necesar pentru evaluarea cererii, în special atunci când trebuie să decidă cu privire la constituirea garanției. Părțile care nu respectă termenul stabilit pentru audiere nu pot depune o cerere de prelungire. În vederea pronunțării unei decizii cu privire la ordonanța președințială, se pot obține elemente de probă numai în cazul în care nu este posibilă evaluarea pe fond a cererii în lipsa unor astfel de probe. De asemenea, instanța poate obține orice probă necesară în timpul etapei pregătitoare a procedurii. Instanța decide cu privire la cererea de ordonanță președințială prin intermediul unei ordonanțe, care poate fi atacată separat. Instanța însăși poate modifica ordonanța la cerere. Ordonanța președințială are caracter executoriu provizoriu. Cu excepția cazului în care instanța dispune altfel, termenul pentru conformarea cu ordonanța începe în ziua următoare datei notificării acesteia în scris. Ordonanța rămâne în vigoare până când este anulată de instanță printr-o altă ordonanță adoptată în urma unei cereri formulate în acest sens de oricare dintre părți, după audierea celeilalte părți, sau prin hotărârea judecătorească ori altă decizie a instanței de închidere a procedurii. În cazul în care decizia cu privire la ordonanța președințială nu este anulată de către instanță în hotărârea judecătorească ori prin altă decizie de închidere a procedurii, aceasta nu mai este valabilă din momentul în care hotărârea pronunțată în primă instanță devine definitivă. Ordonanța președințială va expira dacă procedura este închisă sau suspendată. Instanța trebuie să stabilească acest fapt în ordonanța de închidere a procedurii sau de stabilire a închiderii procedurii. Efectul ordonanței președințiale nu este afectat de întreruperea sau suspendarea procedurii.

O cerere de ordonanță președințială se poate depune înaintea cererii de inițiere a procedurii dacă reclamantul

demonstrează că întârzierea cauzată de depunerea cererii după inițierea procedurii este de natură să submineze scopul dispunerii ordonanței președințiale. Cererea de ordonanță președințială trebuie depusă la instanța care are competență cu privire la procedură. Dacă mai multe instanțe au competență teritorială cu privire la procedură, cererea poate fi depusă la oricare dintre aceste instanțe. Instanța aleasă va avea competență exclusivă cu privire la procedura care urmează să fie inițiată. Normele generale de procedură civilă se aplică reprezentării legale obligatorii în cadrul procedurii. Instanța soluționează cu prioritate cererea de ordonanță președințială. În decizia sa de dispunere a ordonanței președințiale, instanța stabilește un termen pentru inițierea procedurii, care nu poate să depășească patruzeci și cinci de zile de la notificarea deciziei. În cazul în care procedura nu este inițiată în termenul stabilit de instanță sau dacă, în termen de opt zile de la expirarea termenului, reclamantul nu dovedește instanței care dispune ordonanța președințială că procedura a fost inițiată, ordonanța președințială va expira în ziua următoare celei în care se încheie termenul de inițiere a procedurii. Dacă se inițiază procedura, o ordonanță președințială dispusă înainte de depunerea cererii de inițiere a procedurii va rămâne în vigoare până când este anulată sau, după caz, până când hotărârea pronunțată în primă instanță devine definitivă. Dacă cererea de deschidere a procedurii este depusă în termenul stabilit, dar este respinsă de instanță, ordonanța președințială va rămâne în vigoare până la expirarea efectelor juridice ale inițierii procedurii.

Instanța decide cu privire la executarea provizorie în decizia sa în primă instanță.

Instanța trebuie să se pronunțe asupra măsurilor asigurătorii în regim de urgență, în termen de cel mult opt zile, și trebuie să transmită de îndată hotărârea prin care se dispune măsura asigurătorie executorului judecătoresc, care începe executarea acesteia imediat. Recursul împotriva hotărârii judecătorești prin care se dispune o măsură asigurătorie nu are efect suspensiv.

Se poate solicita, de asemenea, o ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare ca măsură preventivă, chiar înainte de inițierea de către creditor a procedurii cu privire la fondul problemei. În acest caz, procedura pe fond trebuie inițiată în scurt timp.

2.2 Principalele condiții

Instanța poate, la cerere, să dispună o ordonanță președințială pentru a preveni orice modificare a situației actuale dacă ar fi imposibil să restaureze ulterior situația inițială, pentru a împiedica subminarea exercitării ulterioare a drepturilor reclamantului, pentru a evita orice dezavantaj iminent pentru reclamant sau din orice alt motiv care merită o atenție deosebită. Ordonanța președințială poate impune o obligație de a îndeplini o acțiune pe care reclamantul ar avea dreptul să o solicite în temeiul dreptului invocat în cadrul procedurii. În cazurile în care sunt îndeplinite condițiile de mai sus, cererea de ordonanță președințială poate fi depusă înaintea cererii de deschidere a procedurii dacă reclamantul demonstrează că întârzierea provocată de depunerea cererii după inițierea procedurii ar putea submina scopul dispunerii ordonanței președințiale. Cererea de ordonanță președințială trebuie să conțină o trimitere la îndeplinirea condiției care justifică aplicarea ordonanței președințiale și trebuie să prezinte și să probeze faptele care susțin îndeplinirea acestei condiții. Reclamantul trebuie să descrie în mod specific conținutul măsurilor solicitate. Dacă cererea de ordonanță președințială este depusă înaintea cererii de deschidere a procedurii, reclamantul trebuie să furnizeze, de asemenea, datele necesare pentru a se stabili instanța care are competență pentru inițierea procedurii. Trebuie, de asemenea, specificat dreptul invocat în cadrul procedurii. Instanța va condiționa ordonanța președințială de furnizarea unei garanții dacă partea adversă demonstrează că există probabilitatea să sufere un dezavantaj ca urmare a măsurilor solicitate, de așa natură încât să genereze o cerere de daune-interese sau de acordare de restituiri împotriva reclamantului, în cazul în care partea adversă are câștig de cauză. Atunci când decide cu privire la furnizarea unei garanții, instanța trebuie să țină seama de gradul de probabilitate al faptelor care fundamentează cererea. Dacă dezavantajul nu este semnificativ, instanța nu ar trebui să dispună furnizarea unei garanții. Instanța va dispune furnizarea garanției în două cazuri. Primul este situația în care partea adversă a solicitat acest lucru și este în măsură să demonstreze probabilitatea că va suferi un dezavantaj corespunzător garanției solicitate. Al doilea este situația în care garanția este oferită de către reclamant și acceptată de partea adversă. În primul caz, cuantumul garanției corespunde dezavantajului probabil indicat de partea adversă. În cel de-al doilea caz, acesta este valoarea oferită de reclamant și acceptată de partea adversă. Dacă reclamantul oferă o anumită sumă drept garanție, instanța invită partea adversă să o accepte de urgență, într-o declarație separată. Acceptarea cuantumului garanției nu constituie recunoașterea faptelor care au fost prezentate ca motive pentru dispunerea unei ordonanțe președințiale. Furnizarea garanției presupune depunerea la instanță în special a unei sume în numerar, a valorilor mobiliare, a substitutelor pecuniare sau, în cazul unei garanții

bancare, a unei declarații de garanție. O hotărâre trebuie să fie declarată executorie indiferent de posibila contestare dacă impune oricare dintre următoarele obligații: efectuarea unei plăți pentru întreținere, anuități sau alt serviciu periodic în același scop; încetarea încălcării proprietății; plata unei creanțe acceptate de pârât; achitarea unei sume de bani pe baza unei obligații asumate într-un act public sau privat cu valoare probatorie deplină, dacă sunt dovedite circumstanțele de fond prin astfel de documente; alte obligații nemonetare în cazul în care executarea cu întârziere ar produce reclamantului un prejudiciu disproportionat de mare sau un prejudiciu dificil de determinat, iar reclamantul a furnizat o garanție adecvată. Instanța poate decide să nu dispună executarea provizorie dacă sarcina impusă părții prin această executare ar fi în mod disproportionat mai mare decât sarcina impusă asupra celeilalte părți prin nedisponerea executării provizorii. Reclamantul trebuie să depună o cerere în acest scop înainte de încheierea audierii. Instanța poate declara hotărârea executorie parțial, în măsura în care acest lucru este posibil în circumstanțele date. În cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, instanța poate refuza să declare hotărârea executorie provizorie în ceea ce privește aspectele care și-au pierdut relevanța în momentul în care hotărârea a fost pronunțată. Executarea provizorie nu acoperă costurile procedurii, taxele de procedură neachitate și costurile avansate de stat.

În cazul în care documentul de punere în aplicare a unei decizii de executare a unei creanțe nu poate fi emis, dar partea care solicită executarea demonstrează un risc plauzibil din cauza căruia creanța nu poate fi stinsă ulterior, instanța poate solicita constituirea unei garanții asupra sumei solicitate sau poate dispune punerea sub sechestru a anumitor bunuri la cererea părții respective, sub forma unei măsuri asigurătorii. Instanța poate dispune instituirea unei măsuri asigurătorii, de exemplu, în cazul în care creanța se întemeiază pe o decizie pe baza căreia ar putea fi emis documentul care prevede executarea, dar decizia nu a devenit încă definitivă sau nu este executorie provizorie, sau este finală, dar termenul stabilit pentru executarea acesteia nu a expirat încă. De asemenea, se pot pune în aplicare măsuri asigurătorii în legătură cu creanțele introduse în fața unei instanțe interne printr-o cerere în conformitate cu legislația aplicabilă în materia regimului matrimonial sau a protecției brevetelor, a modelelor de utilitate, a topografiei produselor semiconductoare, a soiurilor de plante, a mărcilor comerciale, a indicațiilor geografice și a desenelor sau certificatelor de protecție suplimentare ori a protecției drepturilor de autor, sau în conformitate cu secțiunile 4 și 6 din Legea LVII din 1996 privind interzicerea practicilor de piață neloiale și restrictive, în conformitate cu criteriile prevăzute în legislația aplicabilă sau prin orice alte aplicații, care fundamentează originea, valoarea și expirarea creanței cu ajutorul unui instrument public sau privat cu forță probatorie completă deus în același timp.

Se poate solicita o ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare ca măsură preventivă, folosind formularul prevăzut în regulamentul de punere în aplicare al Comisiei.

3 Care este obiectul și natura măsurilor de acest fel?

3.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?

În cazul unei ordonanțe președințiale, instanța de judecată dispune executarea măsurilor solicitate printr-o cerere sau printr-o cerere de ordonanță președințială. Acest lucru poate implica orice creanțe sau bunuri specificate în cerere. Nerespectarea hotărârii judecătorești în mod voluntar atrage după sine executarea silită. Din acest moment, bunurile care sunt scutite de la măsurile de executare sunt identificate pe baza legislației în materie de executare.

Executarea provizorie reprezintă executarea dispozițiilor unei hotărâri care nu este definitivă, pronunțată de către un tribunal în primă instanță. Orice bunuri ale pârâtului pot face obiectul executării cu excepția cazului în care se acordă o derogare în conformitate cu legislația privind executarea.

În cadrul măsurii asigurătorii, anumite bunuri pot fi puse sub sechestru sau fondurile pot fi poprite prin hotărâre judecătorească. În cazul unei hotărâri judecătorești pentru garantarea fondurilor pentru o creanță, executorul judecătoresc va preda hotărârea debitorului la fața locului, în același timp solicitându-i acestuia să plătească suma în cauză, fără întârziere, direct la executorul judecătoresc. În cazul în care debitorul nu se conformează, executorul judecătoresc poate confisca orice activ al debitorului și îi poate îngheța contul; cu toate acestea, salariile și prestațiile debitorului pot fi înghețate numai în cazul în care acesta nu deține alte bunuri care pot fi confiscate pentru a acoperi fondurile care fac obiectul creanței. Hotărârile de dispunere a sechestrului asupra anumitor bunuri se pot extinde la orice bunuri mobile sau bunuri de valoare.

În cadrul procedurilor de emitere a unei ordonanțe asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor

bancare, se poate depune o cerere de obținere a informațiilor despre cont, pe baza căreia autoritatea competentă va încerca să obțină date privind conturile debitorului de la furnizorii de servicii de plată care gestionează aceste conturi.

3.2 Care sunt efectele măsurilor de acest fel?

În cazul ordonanțelor președințiale și a executării provizorii, debitorul trebuie să respecte hotărârea instanței. Pe baza hotărârii poate fi declanșată procedura de executare împotriva debitorului.

Există două tipuri de măsuri asigurătorii care produc efecte diferite. În cazul măsurilor asigurătorii privind recuperarea de fonduri legate de o creanță, debitorul trebuie să înmâneze executorului o anumită sumă de bani. În cazul în care debitorul nu face acest lucru, executorul judecătoresc execută măsura prin sechestrarea bunurilor sau poprirea contului debitorului cu o valoare egală cu valoarea fondurilor care fac obiectul creanței. Fondurile colectate de la debitor sau în timpul procedurii nu pot fi puse la dispoziția părții care solicită executarea. În schimb, acestea vor fi păstrate într-un cont de depozit de către autoritatea de executare. În cazul în care se pune sechestrul asupra unui anumit bun, acesta este confiscat în principiu, ceea ce înseamnă că debitorul poate continua să-l folosească, dar nu este liber să dispună de acesta. În plus, bunurile pot fi păstrate sub sechestrul oficial. În acest caz, ele sunt confiscate fizic de către executorul judecătoresc sau gestionate de către un administrator din oficiu.

3.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

O ordonanță judecătorească de dispunere a unei ordonanțe președințiale rămâne în vigoare până când este anulată sau, după caz, până când hotărârea din primă instanță devine definitivă. Ordonanța președințială va expira dacă procedura este închisă sau suspendată. Instanța trebuie să stabilească acest fapt în ordonanța de închidere a procedurii sau de stabilire a închiderii procedurii. Efectul ordonanței președințiale nu este afectat de întreruperea sau suspendarea procedurii.

Executarea provizorie înseamnă executarea unei obligații prevăzute în hotărâre înainte ca aceasta să dobândească forță juridică obligatorie, indiferent dacă s-a exercitat sau nu o cale de atac. În consecință, această măsură nu este limitată în timp.

O măsură asigurătorie rămâne în vigoare până în momentul emiterii titlului executoriu al creanței sau până în momentul în care instanța dispune încetarea măsurii asigurătorii.

4 Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?

Împotriva hotărârii de dispunere a unei ordonanțe președințiale există posibilitatea de a exercita o cale de atac. Exercițarea căii de atac este reglementată de normele generale. Termenul de exercitare a unei căi de atac este de 15 zile. Calea de atac trebuie formulată în fața instanței care a pronunțat hotărârea. Dacă calea de atac este justificată, instanța anulează hotărârea privind ordonanța președințială. În caz contrar, la cerere sau din oficiu dacă reclamantul reduce valoarea creanței, instanța însăși poate să modifice ordonanța.

Instanța este obligată să dispună executarea provizorie în cazurile menționate de lege. O parte poate solicita instanței să nu dispună executarea provizorie în cazurile în care aceasta ar impune o sarcină disproporționat de severă asupra părții respective. Cererea trebuie depusă în fața instanței care audiază cauza.

Ordonanța de dispunere a unei măsuri asigurătorii poate fi atacată în fața instanței care audiază cauza. Totuși, acest lucru nu are efect suspensiv asupra executării ordonanței. Părțile pot introduce o cale de atac în termen de 15 zile de la anunțarea ordonanței.

Cererea de introducere a unei căi de atac împotriva unei ordonanțe asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare sau a executării acesteia trebuie depusă la instanța care audiază cauza. Recursul împotriva unei decizii privind o cale de atac este reglementat de normele generale.

Ultima actualizare: 15/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea

națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.